

עפ"ג 36965/10/14 - אליהו שאול ג'רבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 יולי 2015

עפ"ג 36965-10-14 גרבי נ' מדינת
ישראל

לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
כב' השופט יעקב שפסר

אליהו שאול ג'רבי

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ששי גז

ב"כ המשיבה עו"ד רועי לוס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בתיק פלילי 34851-06-12 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בהחזקת סכין שנמצא בתא בין שני הכסאות ברכבו בצהרי יום 24.2.11 ונידון לשמונה חודשי מאסר, כולם הפעלה של מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, לשלושה חודשי מאסר חופפים להפעלת המאסר על תנאי הנ"ל ולשישה חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער עותר להעניש את אורך המאסר על תנאי שהופעל על ידי בית משפט קמא כאשר הטיעון העיקרי שלו נעוץ בהשתלבותו של המערער בהליך טיפולי כמתואר על ידי שירות המבחן בתסקירי שירות המבחן שהוגשו לצורך הדיון בערעור, ובמיוחד מתסקיר שירות המבחן שהוכן לקראת הדיון היום.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית המשפט קמא כאשר לא התחשב בתסקיר שירות המבחן שהיה בפניו ולפיו המערער לקח אחריות על מעשיו וחל שינוי בדרכו, כאשר היה מוכן להשתלב בתהליך טיפולי.

לטענת ב"כ המערער, בית משפט קמא לא התייחס מספיק לשיקולי השיקום של המערער, שבחר להודות בעבירה המיוחסת לו וחסך זמן שיפוטי יקר.

כן טוען ב"כ המערער, שבית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי לחלוף למעלה מ-3.5 שנים מאז החזיק המערער בסכין נושא גזר הדין, כאשר במהלך אותן שנים לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים.

ב"כ המערער טוען, כי בית המשפט קמא לא התחשב במידה הראויה במצבו הבריאותי של המערער ובצורך שלו ללוות את בני משפחתו החולים לרבות את אחותו הנכה.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער, כאשר הדרך היחידה לעשות כן היא על ידי הארכת המאסר על תנאי וטוען כי לא התקיימו הנסיבות המיוחדות הנדרשות על מנת לנקוט בהליך זה.

ב"כ המשיבה עומד על עברו הפלילי של המערער, לרבות שתי הרשעות קודמות בהחזקת סכין, כאשר במקרה האחרון נעשה שימוש בסכין על מנת לפצוע אחר ומפנה לכך שהמערער לא הורתע על ידי המאסר על תנאי שהוטל עליו בגזר הדין נושא הרשעתו האחרונה לפני ביצוע העבירה נושא הערעור.

ב"כ המשיבה טוען כי אין בהשתלבותו של המערער בהליך טיפולי בשלב כה מאוחר, כדי להצדיק את הארכת המאסר על תנאי.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא עמד על הסיכון הציבורי שיש בהחזקת סכין בכלל ועל ידי המערער בפרט וכן עמד על מדיניות הענישה המחמירה בגין עבירה של החזקת סכין, בעקבות ההחמרה בעונשו המירבי של מי שמחזיק סכין עד כדי 5 שנות מאסר.

בית משפט קמא קבע כי נסיבות החזקת הסכין בתיק נושא הערעור אינן מחמירות אך כאשר מדובר בנאשם שהוא בעל עבר פלילי בעבירות אלימות, לרבות פציעה בסכין, הדבר מעמיד את התנהגותו באור חמור בהרבה.

באשר להצהרת המערער בכל הקשור לנכונותו להשתלב בהליך טיפולי, העריך בית המשפט קמא כי הדבר מיועד לקדם את פני העונש לו הוא צפוי, שכן עד למפגש עם שירות המבחן הוא לא הבין את חומרת התנהגותו ואת השלכותיה.

בית המשפט קמא גם לא התעלם ממצבו הרפואי של המערער אך קבע כי אין בו כדי להימנע מהפעלת המאסר על תנאי שתלוי ועומד נגדו.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי היה נכון למועד נתינתו, במיוחד לאור הקשור להערכת רצונו של המערער להשתלב בהליך טיפולי ועל מנת שאנו נעמוד על כנות רצונו של המערער להשתלב בהליך כזה, הורינו, וקיבלנו, שני תסקירי מבחן לצורך הדיון בערעור.

בתסקיר מיום 16.2.15 נכתב כי המערער לקח אחריות על התנהגותו, הדגיש כי לא היתה לו כוונה להשתמש בסכין ככלי נשק אלא החזיק אותה כדי לחתוך מזון ולא ייחס חשיבות רבה בזמן ביצוע העבירה לעברו הפלילי ולהשלכותיו על התנהלותו.

דברים אלה היו לכאורה צריכים להביא לדחיית הערעור אך שירות המבחן התרשם כי המערער עושה בשנים האחרונות מאמצים לתפקוד תקין ונורמטיבי וכי רצונו להשתלב בהליך טיפולי, הוא רצון כנה, דבר שגרם לשירות המבחן לחזור על המלצתו שלא להטיל על המערער עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא אלא להטיל עליו עונש כזה שניתן יהיה להעמידו בפיקוח שירות המבחן.

לא הסתפקנו באמור בתסקיר זה והורינו על עריכת תסקיר נוסף לאחר שהמערער השתלב בהליך טיפולי בפיקוח שירות המבחן וכך עשה.

מתסקיר שירות המבחן שמונח בפנינו לצורך הדיון היום, שבו חזר שירות המבחן על המלצתו להימנע מלהטיל על המערער עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא, עולה כי המערער השתלב בקבוצה ייעודית למבצעי עבירות אלימות והוא מצוי בתחילת ההליך של הכרה ברגשות ובמחשבות שעומדות בבסיס דפוסיו האלימיים והעברניים.

המערער תאר בפני שירות המבחן הטבה במצבו הנפשי, בצד החמרה במצבו הרפואי ותיאר את השתלבותו בקבוצה כחיובית ומחזקת עבורו וכן ביטא רצון ונכונות להמשיך בתהליך הטיפול בו החל.

גם אם המערער לא סיים את השתלבותו בהליך הטיפול, הרי יש בשלב אליו הגיע בכל הקשור לשיתוף הפעולה בינו לבין שירות המבחן, בכך שמאז ביצוע העבירה נושא גזר הדין לא עבר עבירות נוספות ומבלי שאנו מתעלמים מהתנהגותו נושא גזר הדין ומעברו הפלילי כדי להראות נסיבה חריגה המצדיקה הארכת המאסר על תנאי, במיוחד כאשר מדובר בתקופת תנאי כזו שהפעלת המאסר על תנאי חייבת להביא את המערער לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריא.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחדשים את המאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים שהוטלה על המערער בת"פ 2500/08 (בית משפט שלום בפתח תקווה) למשך שנתיים מהיום.

אנו מעמידים את המערער בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום כאשר תנאי מתנאי הפיקוח הוא שהמערער ישתתף בכל הליך טיפולי עליו יוחלט על ידי שירות המבחן.

המערער יתייצב לפני קצינת המבחן, הגב' אביבה מרגלית, משירות המבחן למבוגרים בפתח תקווה ביום **14.7.15 בשעה 08:00** על מנת לחתום על צו המבחן ויציג בפניה פסק דין זה.

יתר חלקי גזר הדין בתיק פלילי 34851-06-12 (בית משפט השלום בפתח תקווה) יעמדו בתוקפם.

שירות המבחן יגיש תסקיר לגבי המערער בחלוף שנה מהיום ובתום תקופת הפיקוח.

אנו מבטלים את עיכוב יציאת המערער מן הארץ ככל שהוא קשור בתיק פלילי 34851-06-12.

ניתן והודע היום כ"ה תמוז תשע"ה, 12/07/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

יעקב שפסר, שופט

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד